

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
15 лютого 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- У нас є все для того, щоб дотримуватися європейських принципів "Голос України"3**
- Сьогодні Голова Верховної Ради В.Рибак звернеться до опозиції з проханням розпочати роботу парламенту 19 лютого. Про це він повідомив під час учорашнього брифінгу: «Парламент має працювати, ухвалювати закони, виконувати ті обіцянки, які депутати давали своїм виборцям».
- Бизнесменам предложили ставить на красное Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)4**
- Вчера первый вице-спикер парламента коммунист И.Калетник обсудил с руководителями европейских компаний, работающих на украинском рынке, экономическую ситуацию в стране. Он пообещал содействовать предпринимателям в продвижении их инициатив в парламенте. Однако убедить бизнес в улучшении инвестиционного климата Калетнику так и не удалось.
- Парламент як національна цінність... Іван Капсамун, «День».....5**
- Але ще більше проблем у цій ситуації виникає в опозиції. По-перше, дуже складно дати відповідь на логічне запитання, чому після того, як опозиція наприкінці січня вимагала скликати позачергову сесію парламенту через ситуацію щодо Тимошенко, влада не погодилася, по суті, відмовилася від розгляду термінових питань вже на черговій сесії 5 лютого? Невже проблема вирішилася? По-друге, порушниками законодавства на сьогодні є не тільки «піаністи» з парламентської більшості, а й ті, хто блокує парламент.
- Льготная политика. Сколько мы заплатим депутатам Дмитрий Орлов, Журнал «Фокус».....10**
- Несмотря на то что смета расходов не утверждена Верховной Радой, по словам замглавы регламентного комитета А.Пышного, в госбюджете уже чётко определены суммы, необходимые для финансирования бесплатных путёвок, материальной помощи и денежных компенсаций. Впрочем, есть и жертвы — парламентарии отказались от приобретения жилья. Об этом свидетельствует официальный ответ аппарата Верховной Рады на запрос депутата А.Пышного.
- "Интер"-команда Мария Попова, "КоммерсантЪ" (Украина)13**
- Роль каждого из менеджеров на канале уже сейчас понятна, считает генеральный продюсер "Пятого канала", народный депутат Ю.Стець ("Батьківщина"). "Егор Бенкендорф отличный менеджер, но он всегда дистанцируется от политических вопросов. Похоже, он будет отвечать за весь контент, кроме информационного, который будет находиться в ведении Е.Киселева. Набсовет же будет представлять на канале прежде всего коммерческие интересы Д.Фирташа".

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Александр Ефремов: «Отвечать за голосование должны руководители фракций» ЛІГАБізнесІнформ.....14

Регионалы предлагают, чтобы ответственность за персональное голосование взяли на себя руководители парламентских фракций. Об этом заявил лидер фракции Партии регионов А.Ефремов сегодня на брифинге. Ефремов сообщил, что сегодня ни по одному из предложенных вопросов не были достигнуты договоренности между представителями власти и оппозиции.

Перевибори в Раду відбудуться і пройдуть на мажоритарній основі, - джерело РБК-Україна15

Заступник голови фракції Партії регіонів М.Чечетов сьогодні заявив, що не виключає розблокування Верховної Ради для ухвалення змін в законі про вибори: "Ми на п'ять хвилин розблокуємо Верховну Раду, як на харківських угодах - інтелігентно, культурно, щоб нікому зачіску не зіпсувати - прийемо зміни до закону і підемо на перевибори по мажоритарній системі".

Депутати під мікроскопом Телекритика16

Ідеться про проект «Дорогі депутати», що його канал ТВі реалізує разом із мережею «Опора». Про те, що ця програма є не що інше, як продовження знаменитого передвиборного циклу «Про обранців», в інтерв'ю «Телекритиці» говорили як автори та ведучі «Дорогих депутатів», так і О.Айвазовська, голова мережі «Опора». Новий проект ТВі - це спроба подивитися на депутатський корпус та все навколо нього оком незамуленим і навіть дещо насмішуватим.

Кто возглавит бунт против власти? Новости Украины—From-UA18

О.Зарубінський: "Процеси, що нині відбуваються у Верховній Раді, безумовно, не сприяють покращанню іміджу парламенту. Можна дискутувати, вести діалог, здійснювати пропагандистську роботу серед виборців, але не дати розпочати роботу сесії — це порушення норм Конституції. Утім, такий стан справ вигідний тим, хто не може самостійно провести якийсь рішення".

БЛОГИ

Арсен Аваков: «Свидетельствую...» pravda.com.ua22

"А что конкретно – подскажет, подкузьмит прокурор и обстоятельства. И всегда найдется судебная Царевна Киреяна, чтоб задохнуться от восторга от такого свидетельства... И светит мне тогда пожизненное заключение, а Юлии второе..."

Олександр Бригинець: «Змієві вали навколо Києва освоюють як цілину» кореспондент.net22

Пам'ятку культурної спадщини національного значення - «Змієві вали Київщини», що знаходиться за 10 кілометрів від столиці: між селами Круглик та Іванковичі, огородили парканом та освоюють як цілину.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Опозиціонери продовжують блокувати парламент, а лідери політсил щодня ходять на аудієнцію до Голови Верховної Ради Перший діловий, Новини23**Володимир Рибак збирається просити керівників фракцій відкрити другу сесію сьомого скликання ТРК Ера Підсумки24****Єдиний спосіб розблокувати роботу Верховної Ради – це мирні переговори УТ-1, Підсумки дня24****Рибак закликає депутатів домовитись про розблокування ВРУ 5 канал, Час новин25**

Володимир Рибак збирається просити керівників фракцій відкрити другу сесію сьомого скликання <i>ТРК Ера, Підсумки</i>	25
Рибак надеється, что Президент не распустит Раду <i>Интер, Подробности</i>	26
Спікерське чаювання <i>Тві, Сьогодні</i>	26
Завтра спікер Верховної Ради вночі збирає лідерів фракцій <i>ТРК Україна, События</i>	26
У ЦВК вирішили не позбавляти мандатів депутатів за рішенням суду <i>Радіо Ера-FM, Новини</i>	27

Друковані видання

У нас є все для того, щоб дотримуватися європейських принципів "Голос України"

Сьогодні Голова Верховної Ради Володимир Рибак звернеться до опозиції з проханням розпочати роботу парламенту 19 лютого. Про це він повідомив під час учорашнього брифінгу.

«Парламент має працювати, ухвалювати закони, виконувати ті обіцянки, які депутати давали своїм виборцям», — зауважив Володимир Рибак. Водночас він додав, що дискусія навколо розблокування триває другий тиждень. «Опозиція наполягає, щоб я підписав розпорядження і змінив закон про Регламент. Я цього не можу зробити, бо закони приймає Верховна Рада», — пояснив глава парламенту. Він нагадав, що депутати від опозиції внесли вісім законопроектів стосовно зміни системи голосування. «Давайте зайдемо до сесійної зали і почнемо розглядати ті законопроекти, які ви подали, яке рішення прийме Верховна Рада, такі зміни і будуть внесені до Регламенту. Тоді Голова зможе блокувати картки, міняти систему голосування тощо», — наголосив Володимир Рибак.

Глава парламенту зауважив, що він не підтримуватиме депутатів, які пропонують провести сесію деінде. Сесія проводитиметься тільки у сесійній залі, наголосив він. Так само політик не підтримує і силові методи розблокування. «Треба відвикати від цього, у нас європейська держава, у нас є все для того, щоб дотримуватися європейських принципів. Жодних силових методів, бійок я не підтримував і ніколи їх не підтримуватиму. Я хочу, щоб політичні сили, які пройшли в парламент, домовилися між собою. Всі повинні чути один одного і працювати», — наголосив Володимир Рибак. Якщо ж опозиція не дослухається до прохання Голови, то вихід, за його словами, є лише один — домовлятися. Іншого шляху вирішення цього питання Голова Верховної Ради не бачить. Також він зауважив, що про розпуск парламенту в разі його

30-денного блокування не йдеться. Жоден із депутатів, зауважив глава парламенту, не сказав, що хоче на повторні вибори.

Голова Верховної Ради прокоментував ситуацію навколо двох обранців П. Балогі і О. Домбровського, яких Вищий адміністративний суд позбавив депутатських повноважень. Політик переконаний: крапку у цьому питанні має поставити Конституційний Суд. Володимир Рибак повідомив, що зробив відповідне подання до КС. «Я не збираюся забирати у них посвідчення чи ставити якісь заслони, не пускати їх у Верховну Раду. Вони повинні працювати, а Конституційний Суд нехай розгляне це питання», — наголосив Володимир Рибак.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=280782>

Бизнесменам предложили ставить на красное

Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)

Встреча участников "Европейской бизнес ассоциации" с первым вице-спикером парламента Игорем Калетником была посвящена обсуждению экономической ситуации в стране. В ЕБА показали заинтересованность в мероприятии: к назначенному времени, в 10.30, около 50 руководителей иностранных компаний заполнили конференц-зал парламента. "Сначала мне предлагали встретиться в 9.00 — не думал, что бизнес так рано просыпается", — пошутил Игорь Калетник.

Следует отметить, что в начале недели представители ЕБА провели аналогичную встречу с идеологическими оппонентами господина Калетника (избран в Раду по спискам Компартии) — руководством Всеукраинского объединения "Свобода". В отличие от главы парламентской фракции "Свобода" Олега Тягнибока, заверявшего инвесторов в европейской направленности своей политической силы, Игорь Калетник этого делать не стал.

— Важно, чтобы мы не проводили политических ток-шоу, я не преследую цель рассказывать вещи, которые не касаются темы нашей встречи, — сказал первый вице-спикер.

Игорь Калетник отметил, что после завершения политического кризиса парламент рассмотрит ряд документов, направленных на улучшение инвестиционного климата. Среди них он упомянул законопроекты о противодействии коррупции, о предоставлении налоговых льгот, о трансфертном ценообразовании.

— Возможно, к их обсуждению необходимо привлечь Американскую торговую палату, Ассоциацию плательщиков налогов, фонд Блейзера, можем рассмотреть вопрос о проведении парламентских слушаний по интересующим законопроектам, — подчеркнул Калетник.

В беседе с первым вице-спикером участники ЕБА не стали говорить о последних инициативах Компартии, которые могут повлиять на бизнес-климат — о возвращении смертной казни или о проведении референдума о присоединении Украины к Таможенному союзу России, Белоруссии и Казахстана. Представители компаний интересовались экономической ситуацией в стране.

— Не секрет, что настроения бизнеса негативные. Аппетита инвестировать нет, — констатировала исполнительный директор ЕБА Анна Деревянко.

По ее словам, эта ситуация обусловлена особенностями судопроизводства, наличием коррупции, высокими ставками по кредитам, которые "не дают развиваться бизнесу", и другими внутренними причинами.

— Хочется быть оптимистом, но предпосылок для этого нет! Нужна четкая программа правительства и Верховной Рады, иначе уже в марте мы получим абсолютно кризисную ситуацию! Создается ли антикризисный штаб? Какие действия будет предпринимать власть? — поинтересовалась президент национальной аудиторско-консалтинговой группы компаний BDO в Украине Алла Савченко.

Резкий выпад не застал Игоря Калетника врасплох.

— Я хотел бы попросить, чтобы у всех нас не было пессимистического настроения. Украина будет интересна инвесторам. Сейчас кризис во всем мире, а ситуация в Украине — следствие того, что происходит в стране последние десять лет! — нашелся первый вице-спикер.

Подводя итоги мероприятия, Игорь Калетник призвал представителей бизнеса принимать активное участие в обсуждении законопроектов на уровне парламентских комитетов, а также пообещал содействовать в продвижении их экономических инициатив.

— Мы за то, чтобы проходили парламентские слушания, и готовы передать в Верховную раду наши выводы по всем законопроектам, которые касаются экономики, — отметила Анна Деревянко.

— У меня только одно пожелание — чтобы вы изменили настроение! — заявил напоследок первый вице-спикер. — Мы не должны с негативом подходить к решению вопросов!

Представители ЕБА проигнорировали последнюю рекомендацию. "Интересно, что власти будут нам говорить, когда МВФ откажет Украине в кредитовании! А он откажет!" — сказал один из участников встречи, покидая зал.

<http://www.kommersant.ua/doc/2127629>

Парламент як національна цінність...

Іван Капсамун, «День»

Український парламент уже тривалий час є одним із основних постачальників негативу. Свіжі соціологічні дані Центру Разумкова свідчать, що діяльність Верховної Ради підтримують 6,4% опитаних (окремі дії — 35,5%, не підтримують — 52,6%). Народні депутати в Україні настільки звикли до порушення законодавства, наприклад голосувати за сусіда чи блокувати трибуну, що це стало для них «нормою». Звикли до ситуації й українські громадяни, які хоч і не довіряють депутатам, але в більшості своїй їх переобирають.

Зараз опозиція продовжує блокувати парламент. Аргументи цілком зрозумілі й здебільшого сприймаються громадськістю. Опозиційні депутати виступають за конституційну норму — персональне голосування. Абсолютно правильна вимога. Але домовитися про це з владою їм поки що не вдається. Уже десять днів тривають безрезультатні переговори (сесія мала відкритися 5 лютого). Кожен залишається на своїй позиції. Опозиція пропонує спочатку ввести систему «Рада-3», а якщо вона технічно застаріла, відкрити сесію й голосувати тимчасово руками або бюлетенями. Влада виступає за те, щоб спочатку відкрити сесію, а потім поступово вирішувати це питання. Насправді винуваті ті й ті. Тому що і влада, й опозиція порушують законодавство.

Після спілкування з нашими експертами можна дійти кількох висновків. У чому «гріхи» парламентської більшості? Вона постійно порушує норму Основного Закону — її депутати не голосують індивідуально, а отже, можна піддавати сумніву ухвалені ними рішення. Це стара практика, характерна для парламентів попередніх скликань. Тому багато кого з нинішніх опозиціонерів теж можна сміливо обізвати «кнопкодавами», але в минулому. Звісно, це не виправдовує владу, яка звикла голосувати «методом піаніно», більше того, яка не дуже й хоче вирішувати проблемне питання. Адже в разі (якщо таке раптом станеться) введення «сенсорної кнопки» Партія регіонів або втратить більшість у Верховній Раді, або їй треба буде терміново наводити сувору дисципліну у власній фракції. За що, між іншим, чимало регіоналів (читайте інтерв'ю з Ю. Самойленком, «День», №26, 13 лютого 2013 р.). Словом, проблема.

Але ще більше проблем у цій ситуації виникає в опозиції. По-перше, дуже складно дати відповідь на логічне запитання, чому після того, як опозиція наприкінці січня вимагала скликати позачергову сесію парламенту через ситуацію щодо Тимошенко, влада не погодилася, по суті, відмовилася від розгляду термінових питань вже на черговій сесії 5 лютого? Невже проблема вирішилася?

По-друге, порушниками законодавства на сьогодні є не тільки «піаністи» з парламентської більшості, а й ті, хто блокує парламент. Останні навіть перебувають у більшій небезпеці. Чому? Після того, як 2010 року регламент Верховної Ради отримав статус закону, після внесення змін у цей закон в листопаді 2012-го, блокування трибуни тепер є порушенням закону, яке веде до перешкодження діяльності народного депутата. А за це вже, згідно з Кримінальним кодексом, передбачається кримінальна відповідальність. У той час як порушення конституційної норми про особисте голосування є лише порушенням закону, але не передбачає механізмів притягнення до кримінальної відповідальності. Тобто в нинішній ситуації будь-який народний депутат може піти в Генпрокуратуру й написати заяву про те, що йому не дають працювати (перешкоджають діяльності). Далі вже ГПУ може спокійно порушувати справу проти опозиціонера, який блокує трибуну ВР, і притягати його до кримінальної відповідальності.

По-третє, попередня обставина посилюється ще й тим, що відповідальність за невідкриту сесію лягає на опозицію. Згідно з Конституцією, чергова сесія мала відкритися першого вівторка лютого, але опозиція так і не дала цього зробити. Тепер, навіть якщо парламент

розблокують і відкриють сесію, вона матиме нелегітимний характер, тому що розпочала свою роботу несвоєчасно. Відповідно, всі її рішення можуть бути нелегітимними. Відповідь на запитання, як бути тоді в цій ситуації, скоріш за все, треба буде шукати в Конституційному Суді. Далі він може визначати легітимне русло роботи Верховної Ради.

Із усього цього видно, що опозиція припустилася великої й серйозної помилки. Не врахувала всіх нюансів перед операцією «блокада». Якщо вони все-таки вже пішли на цей крок, то могли хоча б дати розпочати роботу сесії, до речі, порушити питання, які хотіла розглядати на позачерговій сесії, а потім блокувати трибуну й вимагати персонального голосування. Тоді в неї було б більше аргументів. А так влада на сьогодні перебуває в дуже виграшній ситуації. Тепер вона може звинуватити в усіх гріхах опозицію, притягнути до кримінальної відповідальності депутатів-блокувальників (для позбавлення їхньої недоторканості в більшості вистачить голосів), використати нелегітимний парламент у власних цілях — аж до введення прямого президентського правління тощо.

І останнє. Як відомо, ініціатором та втілювачем ідеї блокування парламенту є партія «УДАР». Не «Батьківщина» і, тим паче, не «Свобода», до радикальних дій яких виборець уже звик, а саме «УДАР», лідер якого нещодавно заявляв: силовий засіб — це не наш засіб. Виникає запитання: хто підставив Віталія Кличка та його політичну силу? Хто завдає удару по «УДАРу»? Чому серед постійних блокувальників немає представників «Батьківщини» і «Свободи», хоч вони на всіх ефірах розповідають, що стоятимуть до кінця в питанні персонального голосування? Внаслідок недостатньої досвідченості в політичних інтригах, тим більше парламентських, ударівців можуть повісити на гачок, збираючи приводи для кримінальних справ, зіпсувати імідж іншої політичної сили (заплямувати). Це, до речі, вигідно як владі, так і решті опозиції. Так, блокування сьогодні приносить дивіденди, відбувається зростання рейтингу, але в перспективі нинішня тактика може виявитися програшною.

Отже, партії «УДАР» краще сьогодні думати над тим, як вийти з цієї ситуації, щоб не наражати себе на подальшу небезпеку і не бути учасником чергового скандалу, який псує імідж України. До речі, щодо репутації вищого законодавчого органу нашої країни, народні обранці, особливо регіонали, які неодноразово застосовували силові методи в боротьбі із своїми опонентами, люблять повторювати, що, мовляв, б'ються і в парламентах розвинутих демократичних країн. Так, але чомусь ці депутати забувають згадати про традиції парламентаризму в демократичних країнах. Вони ж не сперечаються через норми Конституції та законів. Вони їх виконують.

«Б'ються і в Туреччині, і в Японії, і в Індії... — каже юрист-міжнародник Володимир Василенко. — Це сплеск емоцій навколо якоїсь гострої проблеми. Але там не порушуються принципи парламентаризму. У нас же, особливо коли прийшла Партія регіонів, почалося порушення принципів парламентаризму. При ухваленні законодавчих актів у Верховній Раді грубо порушуються правила процедури. А парламентаризм в усьому світі — це дотримання процедури, яка передбачає знаходження компромісу між різними політичними силами, які представляють різні сектори або верстви суспільства. Партія регіонів нав'язує силовим методом закони, які ухвалюються без консенсусу».

Парламент Великобританії — це колыска традицій парламентаризму. «Британський парламент — один із найстаріших в світі, — продовжує пан Василенко. — Там уже виробилися певні правила і процедури, яких вони свято дотримуються. Немає такого, щоб партію, яка перебуває в опозиції, взагалі не слухали, щоб ігнорували її думки під час ухвалення законів. Там все відбувається на підставі компромісу, ретельних і детальних обговорень у комітетах. Тільки потім це рішення виноситься на пленум. У Британії є визначені дні голосування, про які всі знають і приходять. Немає такого, щоб голосували чужими картками. Навіть коли відбувається голосування не в намічений для цього день, клерки парламенту обдзвонюють парламентаріїв, і вони всі з'являються. Більше того, в будівлі парламенту зробили спеціальні проходи для парламентаріїв, які пересуваються у візку, щоб вони могли проїхати до зали і проголосувати особисто».

Україна теж має свої традиції парламентаризму. Можливо, скромні, але змістовні. Чим відрізнявся перший парламент (1990-1994 рр.) від нинішнього? «У першій Верховній Раді були націоналісти, соціал-демократи і комуністи, — розповідає Левко Лук'яненко. — Всі ми жили із заробітної плати. А це означає, що не було великих особистих інтересів — усі були однакові. Відрізнялися ми ідейно: націоналісти проти комуністів, комуністи проти націоналістів. Через те, що тодішні комуністи не були зацікавлені у майні, вони були чеснішими в політичних суперечках. А об'єктивна істина була на нашому боці, і вони визнавали нашу аргументацію. Коли ти їм показував чорне, вони казали, що це чорне, незалежно від того, яке буде наступне запитання і куди може завести пряма відповідь».

За словами Лук'яненка, це давало змогу вести дискусію та переконувати комуністів. «Ми їх душили фактами, — продовжує колишній народний депутат. — У період ув'язнення ми набули великих знань, тому що в таборі займалися українознавством. Ми знали все те, чого народ наш ще не знав. Усе це ми розповідали комуністам, і вони погоджувалися. Ми сперечалися з ними з трибуни, у фойє, в буфеті, в туалеті, а після роботи в готелі — часом сиділи до опівночі. Верховна Рада першого скликання почала працювати 15 травня 1990 р., а вже за два місяці ми так перевиховали комуністів, що за Декларацію про державний суверенітет України проголосувало понад 300 депутатів. Далі був ГКЧП. І 24 вересня 1991 року вже 346 народних депутатів проголосувало за незалежність».

Що відбулося далі? «Коли проголосували незалежність, нація досягнула своєї мети, далі треба було думати про реформування країни, — розповідає Левко Григорович. — Потім була приватизація. В парламенті поступово почала діяти арифметична більшість, матеріальні інтереси. Червоний директорат думав, як прихватити чи поділити державну власність. На наші спроби порушувати питання про культуру, мову, традиції, інформаційний простір, перевиховання народу тощо вони лише сміялися. Для них тепер найголовнішим були гроші. Таким чином, парламент ставав більш цинічним, матеріалістичним, егоїстичним, бандитським».

Цю негативну тенденцію обов'язково потрібно зламати. Україна дуже довго не мала власного парламенту, щоб так легковажно й у приватних цілях використовувався один із найголовніших інструментів демократії. Верховна Рада має бути національною цінністю, яку необхідно очистити, розвивати й удосконалювати.

Чи потребує (і чи це можливо) український парламент покращання свого іміджу? Як цього можна домогтися?

Юрій Михальчишин, фракція ВО «Свобода»:

— Імідж українського парламенту в негативному ключі склався не від учора. Ця негативна традиція сформувалася впродовж останніх двох-трьох каденцій, коли до складу вищого законодавчого органу за партійними списками потрапила величезна кількість людей, які ніколи не мали наміру займатися законотворчою діяльністю, представляти своїх виборців у публічній сфері. Це були люди, які прийшли з великого бізнесу, часто кримінального походження, або із середовища вищого державного чиновництва, перетворивши свій адміністративно-бюрократичний капітал на фінансовий. За кілька каденцій відповідного складу парламенту відбулась його якісна деградація. Наслідком цього стало формування неписаної традиції, яка не зобов'язувала депутатів працювати в парламенті особисто. Зараз ми, на жаль, пожинаємо результати цих процесів. Без зміни виборчої системи і ротації еліт українського суспільства не варто чекати на іншу якість українського парламенту.

За умов чинного парламенту поліпшити його імідж можна, демонструючи інші принципи роботи, неухильне особисте голосування, принаймні опозиційної частини зали. Слід наполягати на тому, щоб норма про особисте голосування була універсальною. Допоки систему, яка забезпечувала б усім депутатам особисте голосування, не створено, можливе вживання таких заходів, як блокування трибуни. Соціологія показує, що громадяни України дуже позитивно ставляться до намагань демократизувати український парламент та повернути його в правове поле, хоч би як пафосно це звучало.

Я не впевнений, що в умовах запровадження персонального голосування Партія регіонів почне домовлятися із опозицією. Вони радше будуть змушені зосередитися на внутрішній

дисципліні й консолідованості всередині фракції. Партія влади повинна буде гарантувати 100% присутність своїх депутатів на сесіях і відповідно давати результат, що є необхідним для проходження законопроектів, підготовлених Кабінетом Міністрів, які важливі для лобістських проектів життєзабезпечення фінансово-олігархічних груп.

Насамперед персональне голосування являє собою процедурний елемент, який має свідчити про публічне відновлення законності. Люди мають бачити, що закон працює, хоч і поверхово, але однаково для всіх. Це символічний Рубікон, камінь спотикання, на якому зараз загальмувала українська парламентська олігархічна традиція. Оскільки ми бачимо, що бездоганна бюрократично-фінансова машина ПР призупинилася через таке дріб'язкове питання, як особисте голосування, надалі потрібно наполягати на тому, що цей момент має принциповий характер, і захищати цю позицію до остаточної перемоги.

Звісно, це вплине тільки на форму голосування в українському парламенті. У цій каденції парламенту ми ще не мали таких антинародних та антидержавних ініціатив, як мовний закон Ківалова — Колесніченка чи Харківські угоди, але, гадаю, опозиція матиме досить сил для того, щоб, заблокувавши трибуну, унеможливити ухвалення таких законопроектів.

Ростислав Павленко, фракція «УДАР»:

— Найкращим способом поліпшення іміджу парламенту може бути перетворення його на справжній парламент, тобто орган, де обговорюються питання й ухвалюються зважені рішення на благо всього суспільства. Верховна Рада не повинна бути технічним додатком до виконавчої влади і Президента Януковича, який шляхом порушення Конституції та законів прощтовхує певні рішення. Така логіка лежить в основі нашої боротьби за запровадження особистого голосування. Лише коли кожен депутат голосуватиме персонально і не прикриватиметься тим, що віддав свою картку й зняв із себе відповідальність за антисоціальні чи корупційні рішення, які виносяться під диктовку Адміністрацій Президента, тоді ми зможемо говорити, що наш парламент складається із представників народу, котрі приймають рішення на благо людей.

Близько 90% громадян погоджується з тим, що депутати мають голосувати особисто. Ми чуємо багато слів підтримки з боку людей. Отже, будь-який крок, спрямований на те, щоб парламент виконував свою основну роль — був представником інтересів громадян в ухваленні державних рішень, — буде на користь парламенту.

У цьому скликанні ситуація відрізняється від минулого, опозиція сильніша, вона висловлює свою позицію та вимагає дотримання Конституції. Зокрема, партія «УДАР» ініціювала жорстку постановку питання про особисте голосування.

Теоретично, якщо всі депутати нинішньої «більшості» будуть ходити й голосувати особисто за ті рішення, які пропонуватиме їхнє керівництво чи АП, — це їхній вибір. Головне, щоб вони голосували відповідно до закону, далі ж справа за оцінкою дій кожного конкретного депутата і мажоритарника, який потім звітуватиме перед виборцями, перед суспільством щодо мотивів голосування за той чи інший проект.

За інших умов, коли їм не вдаватиметься зібрати більшість, вони муситимуть знаходити компроміс. Це і є парламентаризм.

Сергій Соболєв, фракція «Батьківщина»:

— Буквально кілька днів тому на одному з телеканалів продемонстрували жахливі, як на мене, кадри: як представники польського сейму спостерігають за роботою українського парламенту: в залі 40 людей — Чечетов і компанія — а на табло висвічується 250—260 голосів. Для польських колег це був красномовний приклад — демонстрація Партією регіонів найгірших традицій українського парламенту. Така картинка промовисто відображає те, як сприймають у цивілізованому світі нас та ПР, яка згодна йти на дострокові вибори, аби не впроваджувати особистого голосування. Саме це є ключовим питанням, без якого ми не зможемо далі рухатися. Питання більшості, виборів та їхньої чесності можна перекреслити голосуванням «за себе и за того парня». Ми пам'ятаємо, яким чином ухвалювала ПР та її сателіти рішення про ряд реформ. Позитиви будуть, якщо ми відмовимося від цієї практики, яка працює не на користь нашого іміджу.

Блокування — це норма і практика будь-якого парламенту, де опозиція вимагає дотримання норм Конституції, але не може цього досягти в законний спосіб. Так само й у парламентах інших країн трапляються бійки. Однак практики голосування чужими картками немає ніде. Ми розуміємо, що все робимо правильно, адже люди підтримують наші вимоги.

Впровадження сенсорної кнопки різко змінить ситуацію. Якщо ми станемо на рейки цивілізованого голосування, то підемо далі: не можна буде купувати депутатів, залякувати, орендувати їхні картки. Голосування непопулярних законів стане неможливим. Треба буде вести дискусію в сесійній залі та шукати компроміс.

Олег Зарубінський, Партія регіонів:

— Імідж парламенту складають ті, хто в ньому працює, хоч у медійному середовищі є спроби погіршити його чи покращити. Парламент — це зібрання дуже різних людей, навіть не кажучи про партійну приналежність. Це люди з різним рівнем відповідальності й дисципліни, різною кредитною історією, бекграундом — все це привносить у роботу Верховної Ради. Слід говорити про те, чи є критична маса людей, які, по-перше, сприймають власну парламентську діяльність як свою єдину роботу, а по-друге, підготовлені до такої діяльності. Робота в парламенті — це не ночування в сесійній залі та годування варениками, це — законотворення, напрацювання відповідних проектів тощо. Чи багато таких людей у парламенті — це питання до тих, хто їх обирав, включав їх до свого партійного списку і до тих, хто рекламував їх як висуванців від партій по одномандатних округах.

Процеси, що нині відбуваються у Верховній Раді, безумовно, не сприяють покращанню іміджу парламенту. Можна дискутувати, вести діалог, здійснювати пропагандистську роботу серед виборців, але не дати розпочати роботу сесії — це порушення норм Конституції. Утім, такий стан справ вигідний тим, хто не може самостійно провести якесь рішення. Навіть коли вирішувалися принципові питання, наприклад щодо Тимошенко, то опозиціонери не змогли зібрати всіх своїх депутатів. Таким чином, вони вирішили зробити все можливе для того, щоб якомога важче було приймати рішення їхнім опонентам.

Проблема з особистим голосуванням безумовно існує, але виникла вона не зараз. Міжнародні спостерігачі часто звертають увагу на одну проблему, а на іншу — ні. Мене цікавить, чому вони нічого не говорили 29 липня 2008 року, коли відбувалася позачергова сесія. Прем'єр-міністром тоді була Юлія Тимошенко, і вона заявляла журналістам, що в них досить депутатів, адже один може голосувати п'ятьма картками.

Зараз опозиція вимагає впровадження сенсорної кнопки, але я добре пам'ятаю, що презентація цієї системи відбулася 2008 року, наприкінці серпня. Пан Яценюк перебував у кріслі спікера до кінця листопада того ж року: за два з половиною місяця він міг упровадити таку кнопку.

Порушувати питання про вирішення цієї проблеми можуть лише ті, хто ніколи не голосував за інших і має зразкову репутацію. Жорстка дисципліна має бути і щодо персонального голосування, і щодо обов'язкової стовідсоткової присутності всіх у залі — як більшості, так і меншості.

Загалом, я є прихильником діалогу — він кращий за ультиматуми. Останні — річ непродуктивна. Незалежно від наявної ситуації в парламенті, якщо якась зі сторін іде на ультиматум, вона виставляє себе як таку, що програє. Втім, збереження обличчя — це дуже важливо у політиці. Потрібно знаходити компромісні рішення.

Остап Дроздов, автор і ведучий програми «Прямим текстом» телеканалу ЗІК:

— Буду казати прямо: парламентаризм в Україні безповоротно зруйновано. Це не сталося сьогодні чи вчора. Відколи існував український парламент, він завжди був місцем заробляння грошей, професійного кнопкодавства, сепаратних союзів. Навіть у помаранчеві часи довіра до такої інституції як парламент не перевищувала 5%. І справа тут не в мерзотних депутатах, які, нагадую, не прилетіли з Марса. Суть проблеми набагато глибша. А саме: народ України — антипарламентський. Що маю на увазі? У ментальності народу повністю девальвовано поняття «закон» та похідне від нього — «законослухняність». Доказів цьому на побутовому рівні — море. Якби закони не існували, наші люди все одно будуть курити в

громадських місцях, пити вино з горла у парках, ловити рибу під час весняного нересту, вигулювати бійцівських собак без намордників і влаштовувати феєрверки о третій ночі. Повсякденне мислення і практика наших людей — антирегламентне. Тому не варто дивуватися, що законодавчий орган у нас сплюндровано. «День» цілком слушно формулює запитання: чи потребує (і чи можливе) виправлення іміджу українського парламенту. Не потребує і неможливе. Не потребує тому, що Українську державу треба не перезавантажувати, а наново перезасновувати. Для цього потрібен остаточний обвал усіх інституцій. Парламент — одна з них. Я не бачу потреби рятувати імідж цього безсоромного органу...

Сергій Пасічник, керівник Агентства стратегічних досліджень (Черкаси):

— Якщо говорити про імідж Верховної Ради України, то головна проблема полягає не в самому інституті парламентаризму чи його недорозвиненості в Україні. Ми пам'ятаємо періоди, коли довіра і авторитет парламенту значно зростали, як, наприклад, 1991 чи 2004 років. Але так само був час, коли Верховна Рада фактично перетворювалася на додаток до структур виконавчої влади. Це можна було спостерігати 2000 року або на прикладі парламенту минулого скликання. Тому проблема скоріше в загальному рівні розвитку політичної культури в Україні та відсутності багатьох елементів повноцінного громадянського суспільства, яке б контролювало та впливало на функціонування політикуму. У тому числі й на парламент.

Юрко Прокопчук, актор Черкаського академічного музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка:

— Імідж настільки викривлено, що жодне виправлення цього викривлення уже не допоможе. Про який імідж йдеться?! Зібралась купа гравців, яких ми самі туди «загнали», вибрали-збрали, думали-гадали та й проголосували... Так-от — зійшлася ця купа в одному місці та й нумо розкладати пасьянс — як би це ще краще покращити і без цього покращення, щоб їм і нам від цього було так добре... А ми спимо. Допоки, людоньки, допоки? Допоки ця Рада буде існувати як бізнес-структура, яка приносить серйозні прибутки її мешканцям, доти говорити про цей «парламент» як про парламент немає сенсу. Сьогодні це не законодавчий орган, як у всьому цивілізованому світі, а орган, який давить «законами». Чи можливо щось змінити? Можливо. Рада має бути українською та складатися з кращих синів і дочок нашої землі, які здатні до самопожертви. Є такі? Україна чекає на вас. Депутат — то не барин, а слуга... Людина розумна, авторитетна, а найголовніше — чесна та смілива.

Микола Лазарович, докторант Чернівецького Національного університету, кандидат історичних наук, Тернопільського національного університету:

— Попередня Верховна Рада закінчила свою роботу, по суті, на рівні «плінтуса». Тобто авторитету не було ніякого, як загалом, так і в осередках влади, язик не повертається називати її українською. Щодо теперішнього парламенту, то мені здається, його імідж саме виріс. Значною мірою це сталося завдяки партії «Свобода», яка, можливо, не надто парламентськими засобами, але адекватно намагалася відповісти і відповідала тим представникам Партії регіонів, які звикли домінувати на парламентському побоїщі. Ситуація ж із блокуванням трибуни трохи смішна тому, що ходять навколо представники ПР, стверджуючи: не дають працювати і так далі. Але, власне, в чому суть цього конфлікту? А суть, виявляється, в такій «дрібниці», як дотримання Конституції. Тобто опозиція вимагає: дотримуйтесь Конституції — і ми не будемо вам заважати робити все, що ви хочете, але в межах Закону...

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici-nota-bene/parlament-yak-nacionalna-cinnist>

Льготная политика. Сколько мы заплатим депутатам

Дмитрий Орлов, Журнал «Фокус»

Любовь и льготы. Депутатские привилегии вызывают раздражение – общественные организации призывают депутатов отказаться от преференций. Любовь и льготы. Депутатские привилегии вызывают раздражение – общественные организации призывают депутатов отказаться от преференций.

Пока политики говорят об отмене депутатских льгот, в Верховной Раде детально прописали суммы затрат на содержание народных избранников. Депутаты в 2013 году могут рассчитывать на внушительный перечень установленных привилегий за исключением бесплатных квартир

До принятия закона о госбюджете на 2013 год глава регламентного комитета ВР регионал Владимир Макеенко уверял Фокус, что благодаря Партии регионов в этом году страна забудет о таком постыдном явлении, как депутатские привилегии. Бюджет приняли, льготы вернули, а председатель комитета вновь пообещал их упразднить путём принятия соответствующего закона.

Но можно ли верить таким обещаниям? Несмотря на то что смета расходов не утверждена Верховной Радой, по словам замглавы регламентного комитета Андрея Пышного, в госбюджете уже чётко определены суммы, необходимые для финансирования бесплатных путёвок, материальной помощи и денежных компенсаций. Впрочем, есть и жертвы — парламентарии отказались от приобретения жилья. Об этом свидетельствует официальный ответ аппарата Верховной Рады на запрос депутата Пышного, текст которого оказался в распоряжении Фокуса.

Помощь бывшим депутатам – 41,9 млн грн

В январе 2013 года в аппарат Верховной Рады поступило 151 заявление от бывших народных избранников с просьбой о выплате VIP-пособия по безработице. Из них 109 — от депутатов последнего, VI созыва. Их содержание окажется весьма затратным, так как в соответствии с законом о статусе народного депутата первый год такая помощь выплачивается в размере заработной платы — около 14 000 грн. ежемесячно. В дальнейшем бывшие депутаты имеют право на половину этой суммы. Таким образом, в 2013-м по 7000 грн. будут получать 13 депутатов III созыва, 19 избранников IV созыва и 10 — V созыва. Эти выплаты съедают половину предусмотренной в бюджете суммы. Однако депутаты в подаче заявлений не ограничены временными рамками. Значит, армия VIP-безработных, претендующих на материальную помощь, в ближайшие месяцы может пополниться.

Выплаты на оздоровление – 16 млн грн

У обладателей депутатских значков один из самых длительных отпусков в Украине — 45 календарных дней. По продолжительности он сопоставим с отпусками людей, работающих в зонах отчуждения и усиленного радиоактивного контроля. Отправляясь на отдых, каждый из 450 народных избранников имеет право на 30 000 грн. оздоровительных. В 2011 году от выплаты отказались всего 12 человек. Годом ранее таких оказалось шестеро, а ещё девять были лишены такой льготы, так как вовремя не написали заявление на отпуск.

Санаторно-курортное лечение – 800 тыс грн

В отличие от премьер-министра Великобритании Дэвида Кэмерона, который самостоятельно оплачивает свой отпуск, отечественные парламентарии отдыхают за счёт избирателей. Летом к их услугам санатории «Дюльбер», «Нижняя Ореанда», «Морской прибор», расположенные на крымском побережье, а также оздоровительный комплекс «Затока» и детский пансионат «Таврийские зори» в Скадовске. Депутатам оплачивают часть стоимости путёвки — 5000 грн., а в случае отдыха в неведомственном учреждении они могут рассчитывать на компенсацию в 4000 грн. В этом году на каждого парламентария предусмотрели около 1800 грн. Небольшая сумма может объясняться непопулярностью таких заведений среди депутатов, о чём неустанно повторяют сами народные избранники.

Бесплатный проезд – 12 млн грн

Парламентарии ездят по Украине за счёт налогоплательщиков на всех видах транспорта, кроме такси. По расчётам Фокуса, в 2013 году на поездки каждого депутата предусмотрено более 2200 грн. в месяц. За эти деньги можно пять раз съездить в купе фирменного поезда Симферополь – Киев туда и обратно. Если по этому маршруту лететь на самолёте, то денег на возвращение не хватит. Правда, в далёком от столицы Крыму проживают только 17 депутатов. Более трети состава депутатского корпуса (166 человек) — киевляне, и только единицы из них

пользуются общественным транспортом. Поэтому большую часть этих денег расходуют депутаты из регионов.

Обеспечение транспортом – 35,7 млн грн

На балансе Верховной Рады больше 240 автомобилей. Среди них внедорожники Toyota Land Cruiser и автомобили представительского класса Mercedes-Benz, но самыми популярными являются Toyota Camry, Opel Omega и Skoda Octavia. Автомобилями мало кто из депутатов пользуется, так как время поездок лимитировано (25 часов в месяц), а подавляющее большинство парламентариев имеют свой транспорт. Содержание каждого автомобиля парламентской автобазы в этом году обойдётся казне в 150 000 грн. Примерно столько, к слову, стоит новая Skoda Octavia.

Текущий ремонт жилых зданий – 500 млн грн

На балансе парламентского аппарата 28 зданий, среди которых дома повышенной комфортности и общежития для рабочих и служащих. Ремонт в этом году могут провести, к примеру, в доме по улице Панельная, 3, где прописан регионал Николай Рудьковский. Или в 20-этажке на бул. Леси Украинки, 21-а, в которой в разное время проживали Пётр Симоненко, Дмитрий Табачник, Анатолий Кинах и Юрий Ехануров. Может повезти и жителям дома по улице Панаса Мирного, 27, где зарегистрирован коммунист Адам Мартынюк.

Минус и плюс: Фокус нашёл сторонника и противника депутатских привилегий

Андрей Пышный, народный депутат, замглавы регламентного комитета ВР:

Почему вы против депутатских льгот?

Таких льгот нет ни в одной стране Европы, в которую мы так стремимся. Зарплата украинских парламентариев и без того высока, зачем ещё и льготы? Например, за 6 сессионных дней и неполный месяц мне было начислено 10 000 гривен, плюс премия в 86% должностного оклада. Я отказался от премии, как и часть моих коллег по фракции, поскольку она не может начисляться лишь за распределение руководящих должностей в комитетах. Я привык получать деньги за работу.

Перед утверждением Верховной Радой депутатских льгот регламентный комитет должен был рассмотреть смету расходов. Вы видели этот документ?

Комитет смету не рассматривал, парламент VII созыва по этому вопросу не голосовал. Насколько мне известно, смета не была принята.

Почему аппарат ВР скрывает стоимость содержания депутатов?

Не перестаю удивляться тому, что орган госвласти, который на 100% финансируется из бюджета, держит в тайне тему материальной помощи и денежной компенсации.

Вам не кажется, что по некоторым пунктам суммы расходов необоснованны?

Наряду с необоснованностью льгот много вопросов вызывает и формирование их стоимости. У меня нет ответа, почему, к примеру, на санаторно-курортное лечение выделили ровно 800 тысяч гривен, а не 950 или 720. Более того, депутаты и так получают 30 тысяч оздоровительных, которых достаточно для приобретения путёвки. Цифры могли вписывать, руководствуясь сформированной практикой, либо, что вероятнее всего, «с потолка».

Валерий Камчатный, депутат VI созыва, бывший член регламентного комитета ВР:

Вы лояльно относитесь к вопросу депутатских льгот. Почему?

Статьи гарантий трудовых прав депутатов во многом копируют нормы трудового права в отношении других работающих. Любой человек может зарегистрироваться в центре занятости и получать пособие. Да, отличия в размере есть, но давайте не забывать, что народный депутат рискует многими вещами. Если он активно отстаивает общественную позицию, реагирует на обращения граждан, борется за справедливость, то имеет много врагов. К тому же после прекращения полномочий активных и оппозиционных депутатов неохотно берут на работу. В этом смысле пособие является оправданным.

А высокие суммы оздоровительных чем оправдать?

Выплаты на оздоровление повторяют аналогичные нормы для госслужащих. Более того, на частных предприятиях есть подобные формы стимулирования. Даже в советские времена были лечебные пособия, которые выплачивались партработникам и госслужащим, а на заводах это называлось тринадцатой зарплатой.

Какой смысл в содержании автопарка для парламентариев?

Использование автомобиля обоснованно, так как в рамках депутатских функций часто возникает необходимость передвижений. Право вызывать транспорт, а не иметь закреплённый служебный автомобиль экономит бюджетные деньги. На самом деле 25 часов в месяц не так уж и много с учётом того, сколько времени тратится в пробках.

Оправдан ли бесплатный проезд для депутатов?

Фактически это упрощённый способ командирования сотрудников. Если вы едете в командировку, вам всё равно оплачивают проезд. Учитывая, что у депутата очень много функций, иногда возникает необходимость выехать через час. И здесь включён механизм упрощения приобретения билетов: ни через бухгалтерию, заявку, отчётность, а напрямую.

<http://focus.ua/politics/260855/>

"Интер"-команда

Мария Попова, "КоммерсантЪ" (Украина)

Вчера произошла смена ключевых менеджеров телеканала "Интер". Генпродюсером назначен Егор Бенкендорф, утверждают сразу несколько источников "Ъ", участвовавших в собрании акционеров. Руководить информационной политикой будет журналист Евгений Киселев. Главой набсовета стал генеральный директор Group DF Борис Краснянский, а одним из его членов — Анна Безлюдная.

Все упомянутые менеджеры вчера отказались комментировать кадровые назначения до появления официального заявления. "Любая информация, пока нет официального сообщения, — слухи, и обсуждать их я не могу", — отметил Егор Бенкендорф. Евгений Киселев сообщил, что сможет давать комментарии не ранее пятницы. Краснянский на вопросы отвечать отказался, а Безлюдная на звонки не отвечала.

Пока неясно, будет ли назначен новый глава правления "Интера". Ярослав Порохняк, занимающий эту должность, вчера сообщил, что покидает канал: "Я ухожу из группы. Куда именно, пока сказать не могу". Директор "Интера" по производству Алла Липовецкая, которая последние полгода фактически исполняла обязанности генпродюсера, уточнила, что пока продолжает работать на канале. "Я не отвечаю за новости, а всего лишь делаю шоу. У нас в производстве сейчас семь проектов, выход которых назначен на весну, и я намерена как минимум довести их до конца", — пояснила она.

Почти все новоназначенные менеджеры раньше работали на "Интерe". Егор Бенкендорф проработал на канале 12 лет — с 1997 по 2009 год — и покинул его в должности исполнительного продюсера. Сейчас он руководит государственным каналом НТКУ. Господин Киселев с сентября 2009-го по декабрь 2012 года вел на "Интерe" программу "Большая политика с Евгением Киселевым". Кстати, на канал его в свое время пригласил именно Егор Бенкендорф. Анна Безлюдная работала на "Интерe" с 1997 года — сначала шеф-редактором информационно-аналитической службы, потом главой нишевых телеканалов группы — K1 и K2, а с 2007 по 2009 год — генпродюсером "Интера".

Роль каждого из менеджеров на канале уже сейчас понятна, считает генеральный продюсер "Пятого канала", народный депутат Юрий Стець ("Батькивщина"). "Егор Бенкендорф отличный менеджер, но он всегда дистанцируется от политических вопросов. Похоже, он будет отвечать за весь контент, кроме информационного, который будет находиться в ведении Евгения Киселева. Набсовет же будет представлять на канале прежде всего коммерческие интересы Дмитрия Фирташа", — пояснил он.

О покупке группы "Интер" Group DF Дмитрия Фирташа и главой администрации президента Сергеем Левочкиным у бывшего первого вице-преьера Валерия Хорошковского

сообщили в начале месяца. После завершения сделки 51% акций одноименного телеканала будет принадлежать структурам господина Фирташа, 20% — господину Левочкину, еще 29% останется у российского "Первого канала". В остальных активах группы Дмитрию Фирташу и Сергею Левочкину будет принадлежать 80% и 20% соответственно: это семь небольших эфирных каналов (НТН, "Мега", К1 и другие), один спутниковый ("Интер+"), три сейлз-хауса и информационное агентство "Украинские новости".

Эксперты уверены, что под руководством Киселева информационная политика канала изменится и станет пропрезидентской. "Признаки ангажированности он показывал, еще когда вел на "Интер" ток-шоу. К нему на эфиры не могли попасть представители оппозиционных сил, он всегда был настроен тенденциозно", — считает господин Стець. С ним соглашаются и в международной организации "Репортеры без границ". "Нас обеспокоил уже тот факт, что глава президентской администрации стал совладельцем телеканала. В Европе был лишь один человек, обладающий и всей полнотой власти, и влиятельными СМИ — премьер Италии Сильвио Берлускони", — говорит представитель организации в Украине Оксана Романюк. Она напоминает, что недавно Киселев в интервью прямо заявил, что поддерживает дружеские отношения с Игорем Шуваловым, который до недавнего времени был советником главы Администрации Президента. "Значит, он будет действовать в интересах Сергея Левочкина", — уверена Романюк. Шувалов от комментариев отказался.

Противовесом команде Президента, по мнению Оксаны Романюк, должна стать Анна Безлюдная — доверенное лицо Дмитрия Фирташа, который не заинтересован в том, чтобы канал был рупором Администрации Президента. "Ее назначение дает надежду, что изменения в информационной политике не будут проходить легко", — полагает Романюк. В частности, Безлюдная должна гарантировать, что на канале останется шоу Анны Безулык "Справедливость", считают эксперты.

"Фирташ заявил о намерении повысить доходность "Интера", а для этого ему придется мириться на своем канале с оппозиционными взглядами. Рейтинги нового ток-шоу Анны Безулык "Справедливость" показали, что спрос на критическую информацию в обществе сейчас крайне высок", — говорила ранее директор Института массовой информации, член общественного совета "Интера" Виктория Сюмар. Рейтинг второго выпуска ток-шоу "Справедливость" составил 6,07% (аудитория — люди старше 18 лет, проживающие в городах с населением более 50 тыс. человек), что превышает средний показатель "Интера" для соответствующего промежутка времени. Сама Безулык вчера была занята подготовкой сегодняшнего выпуска программы, поэтому прокомментировать новые назначения не смогла, отметив лишь, что ей пока ничего не сообщали.

<http://www.kommersant.ua/doc/2127516>

Интернет-ЗМІ

Александр Ефремов: «Отвечать за голосование должны руководители фракций»
ЛІГАБізнесІнформ

Лидер регионалов предложил договариваться о системе голосования, при которой в зал могли бы собраться все депутаты

Регионалы предлагают, чтобы ответственность за персональное голосование взяли на себя руководители парламентских фракций. Об этом заявил лидер фракции Партии регионов Александр Ефремов сегодня на брифинге.

Ефремов сообщил, что сегодня ни по одному из предложенных вопросов не были достигнуты договоренности между представителями власти и оппозиции. "С их стороны никаких предложений, кроме того, что включайте кнопку, которая в моем понимании не обеспечивает персонального голосования, мы не слышим. И вообще эта кнопка пресловутая...становится каким-то дурным уже тоном у нас в парламенте", - сказал он.

Ефремов повідомив, що він запропонував такий вихід із ситуації: депутати домовляються про систему голосування, при якій у залі могли б зібратися всі депутати. Наприклад, голосувати тільки в четверг або тільки в другій половині дня. "Щоб депутати були присутніми, і кожен особисто натискає кнопки, незалежно від того, де він там зустрічається і т.д.", - пояснив він.

При цьому, за словами Ефремова, відповідальність за особисте голосування депутатів повинні взяти на себе керівники фракцій. Він підкреслює, що депутати всі депутати повинні брати участь у голосуванні і натискати кнопки "за", "проти" або "здержався".

Також керівники фракцій повинні стежити за тим, щоб у кріслах не було карток відсутніх депутатів. Крім цього, Ефремов, за його словами, запропонував не платити зарплату тим депутатам, які перебувають у залі, але не натискали кнопки "за", "проти" або "здержався", а в перспективі розробити документ, за яким можна було б позбавити мандата депутата, який пропускає пленарні засідання.

Нагадаємо, сьогодні опозиція і влада не домовилися про розблокування парламенту, ударовці планують і ці вихідні провести в Верховній Раді.

http://news.liga.net/news/politics/813040-otvechat_za_golosovanie_dolzhny_rukovoditeli_fraktsiy_efremov.htm

Перевибори в Раді відбудуться і пройдуть на мажоритарній основі, - джерело РБК-Україна

Перевибори у Верховну Раду відбудуться найближчим часом на повністю мажоритарній основі. Про це повідомив джерело в Партії регіонів.

За словами джерела, таке рішення ухвалено на найвищому рівні.

Позачергові вибори у Верховну Раду, згідно ч. 2 ст. 77 Конституції, призначаються Президентом і проводяться в період 60 днів з дня публікації рішення про дострокове припинення повноважень ВР.

Позачергові вибори парламенту можуть бути призначені, згідно з Основним законом, тільки якщо ВР не може впродовж 30 днів однієї пленарної сесії почати засідання. Друга сесія ВР VII скликання не була відкрита. Відкриття сесії планується на 19 лютого.

Також для переходу із змішаної системи вибору у ВР (50/50 від партій і мажоритарних округів) до повністю мажоритарної основи потрібне внесення змін до профільного закону, для чого буде потрібно 226 голосів народних депутатів. Так, заступник голови фракції Партії регіонів Михайло Чечетов сьогодні заявив, що не виключає розблокування Верховної Ради для ухвалення змін в законі про вибори: "Ми на п'ять хвилин розблокуємо Верховну Раду, як на харківських угодах - інтелектуально, культурно, щоб нікому записку не зіпсувати - приймемо зміни до закону і підемо на перевибори по мажоритарній системі".

Востаннє ВР обиралася на повністю мажоритарній основі в 1998 р.

Проблема перевиборів почалася з того, що на п'яти мажоритарних округах (94, 132, 194, 197, 223) при проведенні останніх парламентських виборів ЦВК не змогла встановити остаточні результати, внаслідок чого було ухвалено рішення провести перевибори на цих округах. Згодом Вищий адміністративний суд позбавив депутатських повноважень нардепів-мажоритарників Павла Балугу і Олександра Домбровського, що призвело до необхідності проведення перевиборів ще на двох округах - 71 і 11.

Про перевибори цілої Ради опозиція заговорила відразу ж після проведення виборів, мотивуючи це численними порушеннями. Але в реальність проведення перевиборів згідно з таким мотивуванням мало хто вірив. Зате в цю реальність повірили після того, як Верховна Рада не змогла відкрити другу сесію через блокування трибуни і президії опозиційними депутатами з "Батьківщини", "Удару" і "Свободи", при тому що "Удар" ще і ночує в сесійній залі. У такий спосіб опозиція вимагає ввести в Раді особисте голосування.

Партія регіонів в особі різних її представників, зокрема високопоставлених, послідовно заперечувала можливість і необхідність перевиборів. Так, спікер парламенту регіонал **Володимир Рибак** упевнений, що Президент Віктор Янукович не розпустить парламент. "Я такий варіант не розглядаю... Я думаю, що парламент знайде в собі сили і працюватиме далі", - сказав Рибак на одній з прес-конференцій.

Глава регламентного комітету Ради, представник ПР **Володимир Макеєнко** згоден з Рибак: "Ми не божевільні, щоб витратити на дострокові парламентські вибори ще 1 млрд грн. У нас вибори будуть в 2015 р. Вибори пройшли, люди витратили багато ресурсів, сил і понесли чималі матеріальні витрати. Які перевибори? Їх можливість - нуль відсотків".

Лідер фракції ПР **Олександр Єфремов** хоч і заявляв, що партія готова до перевиборів, проте сам він їх теж не хоче.

Президент Віктор Янукович і Прем'єр-міністр Микола Азаров, у свою чергу, теж висловлювали стурбованість ситуацією в парламенті.

Що стосується опозиції, то вона однозначно вимагає персонального голосування і використовує небажання регіоналів проводити перевибори для досягнення цієї мети. В усякому разі, лідер "Удару" Віталій Кличко заявив про свою упевненість в тому, що керівники депутатських груп і фракцій досягнуть консенсусу відносно персонального голосування у Верховній Раді.

<http://www.rbc.ua/ukr/top/show/perevybory-v-radu-sostoyatsya-i-proydut-na-mazhoritarnoy-osnove--15022013123500>

Депутати під мікроскопом

Телекритика

Таких депутатів – без тупої ретрансляції завчених гасел, без пієтету ведучих до високого становища гостей, без спровокованих бійок у студії et cetera – глядач досі не бачив

Юлія Банкова та Андрій Сайчук - двоє з небагатьох багнетів, які залишилися на ТВі після рішучої «оптимізації» та переформатування на початку року. Обоє ще не так давно були обличчями інформаційно-розважальної програми «Ранок на ТВі». Коли її зліквідували (це, вочевидь, була перша спроба «оптимізації» каналу під егідою Миколи Княжицького), Юля та Андрій знайшли себе в прямоефірному ток-шоу «Революція на каналі». Далі, коли «Революцію...» спіткала та сама доля, що й «Ранок...», журналістів задіяли в передвиборних проектах. Нині ж, коли канал зробив ставку на програми власних журналістських розслідувань, а вибори давно скінчилися, для дуєту Андрія Сайчука та Юлії Банкової вигадали такий собі іронічно-політичний формат (по черзі вони ведуть іще й недільний тижневик «Сьогодні. Дайджест», тож, як бачимо, «оптимізація» вилилася в максимальне завантаження тих, кого залишили на ТВі). У певному сенсі його можна назвати й дещо розважальним.

Ідеться про проект «Дорогі депутати», що його канал ТВі реалізує разом із мережею «Опора». Про те, що ця програма є не що інше, як продовження знаменитого передвиборного циклу «Про обранців», в інтерв'ю «Телекритиці» говорили як автори та ведучі «Дорогих депутатів», так і Ольга Айвазовська, голова мережі «Опора». Уже з тієї розмови можна було збагнути, що новий проект ТВі - це спроба подивитися на депутатський корпус та все навколо нього оком незамуленим і навіть дещо насмішуватим. Адже автори «Дорогих депутатів» збиралися по-чесному аж чотири хвилини конкурувати з шоу Савіка Шустера на Першому національному (програма починається о 21.00 і закінчується о 21.25, тобто на п'ять хвилин пізніше від початку «Шустер live»). Така самоіронія нічого, крім прихильності, викликати не могла.

Самоіронія Юлії та Андрія, як з'ясувалося вже з першої подачі, дуже органічно вписалася в загальну іронічну інтонацію, обрану для того, щоби показати електорату його обранців у дії. Почалося вже з першого сюжету - найяскравіші моменти першої сесії сьомого скликання в інтерпретації задерикуватих ведучих перетворилися на якісь «комічні куплети». Тобто перед очима вірного шанувальника ТВі постали депутати у всій своїй красі: від

демонстративного спилування паркану біля ВР та показового побиття тушок-Табалових - до зафільмованих фактів кнопкодавства.

Перша програма циклу, відчувалося, була дуже добре продумана й відтак структурована - на кожний крок народних обранців у новому скликанні вигадали власну рубрику. Приміром, кількість зареєстрованих та ухвалених законопроектів, а також коефіцієнт корисної дії парламенту завели в рубрику «Парламентська математика». З неї глядач також дізнався, хто з депутатів є лідером законотворчості, а хто пасе задніх. Або ж - хто з депутатів є автором найодіознішого законопроекту. Такі математичні викладки, якщо їх подавати у вигляді серйозних діаграм, навіть знавця вищої математики заженуть у стан тривалої летаргії. Але в «Дорогих депутатах» цю важку «арихметику» подано через веселу інфографіку в стилі мало не дитячих малюнків. Відтак зрозуміти, хто з депутатів чим переймається на робочому місці, а також хто з них на ньому взагалі не з'являється, дуже легко.

Особлива родзинка проекту, сказати би, його десерт, - рубрика «Мажоритари». Вона розповідає, як народні обранці виконують накази виборців. У першій програмі Юлія Банкова поїхала в приймальню Олександра Волкова на Сумщину. Кореспондентка з'ясувала, що нардеп нині десь у Німеччині, як сказав його помічник, вибиває нові ліжка для місцевої лікарні. Тим часом, переглянувши список обіцянок народного обранця й знайшовши позначку «виконано» навпроти дитячого майданчика, журналіст ТВі туди навідалася. Ну, й тут уже місцеві виказали їй усе, що думали про свого депутата - що майданчик вони робили власними силами, а пан Волков обіцяв за те все заплатити, але так нічого й не компенсував.

Цей сюжет, до речі, його героєві шалено не сподобався. Рівно за тиждень, коли в ефір вийшов другий випуск «Дорогих депутатів», Олександр Волков у кулуарах Верховної Ради оголосив Юлії Банковій справжню анафему. Нардеп звинуватив кореспондентку в підкупі своїх виборців, які за горілку звели на нього перед камерою справжнісінький наклеп. Синхрон депутата був дуже схвильованим: «Платити гроші та давати пляшку горілки, щоби вони обливали мене брудом, соромно для журналіста!»

Якщо чесно, після тижневого блокування Ради «УДАРом», коли сесію так і не було відкрито, мені було цікаво, як саме впораються з цією нештатною ситуацією «Дорогі депутати». Бо ж тут готувалися пильно стежити за всіма порухами обраних тіл саме на сесії та в комітетах, аж тут - такий облом! Але Юлія та Андрій поєднують у собі такі, на перший погляд, несумісні речі, як нахабна молодість і вже великий телевізійний досвід. Відтак другий випуск проекту вийшов не менш, а місцями й більш, динамічний, ніж прем'єрний.

Додалося й веселощів. Приміром, цілком серйозний сюжет про сумнозвісний «сенсорний палець Яценюка», випробуваний Андрієм Сайчуком у лабораторії його розробників, остаточно знахабнілі ведучі приправили наочною демонстрацією, як усе-таки можна обдурити сенсорну клавішу в системі «Рада-3». Для цього до студії занесли імітацію пульта для голосування й журналіст показав, яку розтяжку треба мати народному депутатові, аби пальцем ноги затиснути сенсорну клавішу, а носом - дотягтися до кнопки голосування, щоби, утримуючи її 10 секунд, таки проголосувати за найближчого сусіда. Але не більше, ніж за одного - за п'ятьох, як це можна за «Ради-2», не вийде. Отож, дійшов висновку Андрій, парламенту будуть потрібні не борці чи боксери, як досі, а йоги.

Градус іронії в другому випуску «Дорогих депутатів» підвищила й поява рубрики «Анжеліка і депутати». Ця манірна білявка в парламентських кулуарах займалася тим, що нещадно бентежила обранців викличним декольте й «наївними» запитаннями від гарячої пергідрольної білявки на кшталт: «А ви за сенсорну кнопку?» Або ж «Куди треба поцілувати дитину, щоби вона стала народним депутатом?» Виявилось, що в депутатів усе гаразд і з базовим інстинктом (на декольте реагували буквально всі!), і з гумором.

Рубрика «Мажоритари» цього разу представила «туди й дні» нардепа від ОО «Батьківщина» Олега Медуніці. Познущатися з опозиціонера, показавши його відсутність на роботі в окрузі, не вдалося: депутат тут працює щодня, коли немає сесій. А позаяк наразі парламент заблоковано, Олег Медуніця з ранку до ночі розв'язує поточні проблеми своїх виборців. Останні в своїх проханнях бувають аж надто екзотичними, як розповів депутат. Приміром, якась жіночка зажадала змінити прапор «Батьківщини» на сине полотнище з сонцем.

Проте пан Медуниця пояснив, що такий стяг уже є, й він являє собою державний прапор Казахстану. За два дні прохачка прийшла знову з тією ж вимогою, хоча й погодилася з тим, що прапор її мрії вже десь існує.

Конкурувати з Савіком Шустером чи Андрієм Куликовим, або ж з Анною Безулик «Дорогі депутати» не можуть ані за форматом, ані через компактний хронометраж, ані з огляду на мінімальні капіталовкладення в проект. Не можуть, бо в цьому негласному змаганні за політично заангажованого глядача новий проект ТВі просто поза конкуренцією. Таких депутатів - без тупої ретрансляції завчених у партійних штабах гасел, без пієтету ведучих до високого становища гостей, без спровокованих бійок у студії et cetera - глядач досі не бачив. Ось вони, наші обранці, незалежно від статків, віку, політичних уподобань чи статі - як на долоні. Чи, радше, на предметному скельці під мікроскопом. Голі цифри й факти, зібрані й проаналізовані мережею «Опора», дозволяють кожному зробити власні висновки щодо ефективності Верховної Ради та проникнути в справжню мотивацію «тяжкої праці» депутатів. Ну, а просунута інфографіка, через яку подається статистика, діє на виборця переконливіше, ніж будь-які популістські гасла з будь-яких політичних таборів. Не кажучи вже про суто коміксові ілюстрації до рубрик.

Отож, «Дорогі депутати» на ТВі показали, що й малими силами можна робити справді затребуваний глядачем проект. При цьому не запобігаючи ласки ні в його героїв, ні в багатих спонсорів. І таке буває...

<http://www.telekritika.ua/teleprogram/2013-02-15/79111>

Кто возглавит бунт против власти?

Новости Украины – From-UA

Украинская оппозиция существует в сложных, но относительно тепличных условиях. С одной стороны, правоохранительные органы максимально затрудняют финансирование оппонентов и дают на отдельных ее представителей. А с другой стороны, власть подставляется на каждом шагу, громоздит ошибки за ошибками, даже в выигранных, казалось бы, ситуациях.

В Верховную Раду прошло довольно много оппозиционных сил, в том числе такие молодые партии как «УДАР», и ВО «Свобода». Если бы не смена избирательной системы, оппозиция уже стала бы властью, потому что нынешней властью недовольно большинство населения. А некоторые, так просто искренне ее ненавидят.

Имея такой потенциал протестных настроений, оппозиционеры первое время без особых боев сдавали позиции. Им не дают возможности не только повлиять на действия власти, но даже и заставить представителей власти отчитаться за уже сделанные ошибки. Примером можно назвать назначение нового правительства, когда оппозиционеры смогли только слегка поиздеваться над произношением Николая Яновича, а многочисленные ошибки предыдущего правительства остались нераскрытыми в полной мере.

Насколько эффективны и активны действия оппозиции и как она борется с властью? Как представители трех оппозиционных партий воплощают протестные настроения народа? Чем на самом деле должны заниматься представители «УДАРа», ВО «Свобода» и «Батькивщины»? Хочет ли на самом деле оппозиция победить власть, или ее многочисленные маневры направлены только на поддержание имиджа борцов с режимом? Об этом Новости Украины – From-UA спросили у компетентных экспертов.

Народный депутат от ВО «Батькивщина» Александра Кужель оценила бы эффективность оппозиции так: комфортно ли сегодня власти, чувствуют ли они безнаказанность за свои действия?

«Наверно, нет, – ответила народная избранница, – потому что оппозиция подняла самые болезненные вопросы, она выступила впервые против кнопочаства, она поднимает вопросы о возможном дефолте бюджета, коррупции, нарушении прав человека – то есть те вопросы, по поводу которых прошлая ВР делала вид, что не замечала их. Посмотрите, как активизировались

общественные организации по вопросу украинской идентификации – это вопросы языка, отслеживание бизнесовой структуры, медицинской реформы и т.д.».

Учитывая то, сколько новых людей в этой оппозиции, отметила Александра Владимировна, она действует достаточно эффективно: «Первый и главный момент – они работают слаженно и согласовывают свои действия. Находясь в жутком неправом поле, мы продолжаем поднимать и озвучивать конституционные вопросы. Все три оппозиционные команды вместе встречаются со всеми международными организациями, послами. Есть очень много вещей, которые сделаны впервые, которые должны разбудить гражданское сознание. Порочно делать за людей то, что они должны делать сами». Но, тем не менее, по словам Александры Кужель, чувствуется, что народ пробуждается. Об этом свидетельствуют многочисленные звонки и письма к народной избраннице.

«Из тех возможностей, которые у нас сейчас есть, – рассказала Александра Владимировна, – мы максимально стараемся использовать все рычаги: это и публичность, и своя позиция в ВР. Посмотрите, какие мы законы подали по самым болезненным вопросам: остановить пенсионную реформу, изменить УПК, который сделал нас всех рабами, подали законопроекты по самозанятым, инвалидам и т.д. – по массе вопросов, которые мы обещали решить нашим избирателям. То есть в той ситуации, в которой мы находимся, мы действуем вполне адекватно, и дай бог, чтобы мы так и дальше работали. Без поддержки людей наша работа будет сложна, и опасна, и трудна».

Народный депутат от фракции УДАР Наталья Новак рассказала, что блокирование трибуны должны были сделать оппозиционные силы предыдущих созывов: «Потому что сегодня у ПР есть виртуальное большинство, то есть они якобы есть, но в зале их нет. И это позволяет большинству не считаться с меньшинством. Если меньшинство добьется исполнения регламента и Конституции – персонального голосования, то большинству будет труднее протягивать лоббистские законы, которые принимаются в интересах определенных кланов, олигархических групп, бизнеса без учета интересов людей, потому что ВР уже давно не работает в интересах людей. И если они начнут работать по закону, то уже меньше станет таких законов, им придется считаться с оппозицией, а это значит, что будут проходить законы, которые предлагает оппозиция».

Оппозиция блокированием трибуны, якобы не имеющим глубокого смысла, акцентировала внимание народная избранница, борется за то, чтобы все депутаты голосовали своими карточками: «Последствия более важны – заставить их ходить на работу, читать законы и понимать, что просто иметь на руках карточки и не ходить на работу у них не получится».

«У них диалог один, – прокомментировала действия представителей власти, – да, мы будем ходить, но будем голосовать по-старому. Это означает, что они один-два раза появятся, а потом опять разлетятся на острова, в командировки, будут заниматься своим бизнесом. Если каждый получит свою карточку, то, возможно, он по-другому начнет смотреть на свое большинство, потому что сегодня в ПР нет обсуждения того, как голосовать, просто дается отмашка – и они нажимают кнопки... Почему коммунисты не идут на диалог? Потому что они привыкли работать по принципу «потому что мы банда». Нас большинство – почему мы должны исполнять закон? Нас большинство, и с нами никто ничего не делает».

Оппозиция на сегодня чрезвычайно действенная и консолидированная, заявил **народный депутат от ВО «Свобода» Игорь Мирошниченко**: «Вы видите, что у нас сегодня есть общая позиция, и мы принципиально ее отстаиваем».

«Нам не хватает лишь капли, – добавил Игорь Михайлович, – которая переполнит чашу терпения украинского общества. Как только оно будет готово сменить эту власть, мы ему поможем».

Оппозиция борется с властью законными способами, рассказал народный избранник, раскрывая ее злодеяния: «Это и депутатские запросы, и общение с гражданами. Если говорить о перспективах, то есть способ, предусмотренный Конституцией Украины. Сменить власть возможно через выборы, и мы настаиваем на том, что это реально сделать уже в 2015 году. Если будет хоть малейший шанс на импичмент президенту, мы его используем. Мы готовим

закон про импичмент президенту, который пропишет четкий механизм отстранения Януковича от власти, чтобы страна не мучилась и не ждала 2015 года».

«Парламент не будет работать до тех пор, – сказал Игорь Мирошниченко, – пока не будет выполняться Конституция Украины и депутаты не будут голосовать персонально. Если они согласятся на любой из способов, который гарантирует персональное голосование, трибуна будет разблокирована, и мы начнем активно работать над тем, чтобы вынести в парламент те законопроекты, которые уже подготовлены оппозицией».

Сейчас оппозиция сконцентрирована на форме, сказал кандидат политических наук, **эксперт по вопросам внешней политики Александр Палий**.

«Это гораздо лучше, чем если бы они ничего не делали, – объяснил господин Палий. – Безусловно, хорошо требовать исполнения Конституции, и не только по этому вопросу. Более того, надо подчеркнуть и то, что череда назначений и законодательных актов, которые были приняты, не являются легитимными на сегодняшний день, потому что были приняты антиконституционным способом. И, таким образом, необходимо подорвать легитимность тех властных решений, которые были осуществлены».

Но это все форма, высказал мнение политолог, у оппозиции есть проблема с сутью: «Она не показала нашему обществу, какой будет страна после Януковича. Образ некоррупцированной страны, страны для всех граждан оппозиция не нарисовала даже в воображении, не говоря уже о законопроектах. То ли оппозиция, скорее всего, не знает, что ей делать после получения власти, то ли ей сейчас не до этого. Но, тем не менее, нет четкой демонстрации альтернативы. Более того, есть чрезмерный популизм, который соревнуется с популизмом власти. Это деструктивно. Это безответственная позиция. Надо говорить честно с людьми, и если есть какие-то сложности, то и о них надо говорить. Нельзя обмазываться розовым сиропом, потому что известно, во что превращается в результате этот сироп».

Народный депутат VI созыва от фракции НУ-НС Роман Зварыч не понимает действий своих коллег: «Блокирование происходит из-за кнопки в то время, как уже две недели замалчивается вопрос о политзаключенных, а публичные люди из оппозиции начинают озвучивать других кандидатов на президентскую гонку, которая состоится через несколько лет». Все это выглядит таким образом, говорит Роман Михайлович, «что хотят усыпить внимание к заключенным лидерам оппозиции, чтобы создать имидж для более уважаемых новых кандидатов».

Зварыч считает, что это не тот вопрос, вокруг которого надо было бы создавать такую непримиримую принципиальную позицию. Самыми важными вопросами он бы назвал два: «Первый – это избирательное правосудие, в частности политическое заключение двух лидеров оппозиции – Луценко и Тимошенко. И второй вопрос – это вопрос языка, который ставит вызов перед всем народом, хочет ли он стать нацией. А оппозиция об этом вообще молчит».

«Если исходить из риторики оппозиции, – рассказал о ее действиях политик, – они говорят про авторитарный режим, но бороться с авторитарным режимом можно и не парламентскими методами. Я не знаю ни одного примера из истории, когда можно было бы преодолеть авторитаризм какими-то уважаемыми парламентскими методами. Риторика, которую мы от них слышим, выглядит так, что они пытаются убедить сами себя в том, что именно такая ситуация в стране. Я не говорю, что это не так, но если так, то мне кажется, что оппозиции не хватает моральной смелости. В таких условиях следовало поставить вопрос о легитимности власти. Они должны были это сделать, когда в начале сессии стоял вопрос об отказе от мандатов. И если опять-таки руководствоваться риторикой, которую мы от них слышим, то они были обязаны это сделать. А то, что они этого не сделали, свидетельствует о том, что они ставят свои личные интересы выше интересов дела».

Роман Зварыч уверен, что людям по барабану, будут нажимать на кнопку или нет. А действия оппозиции направлены лишь на то, отметил экс-народный депутат, чтобы создать такую невозможную для принятия решений обстановку в парламенте: «Они не говорят про то, что практически в любом парламенте мира решение принимается большинством присутствующих, а не большинством парламенте. Я убежден, что было бы нормальным

изменить Конституцию в той части, что решение считается принятым, если за него проголосовало не большинство конституционного состава – 226 (или 225 в Крыму), а большинством присутствующих. Большинство должно отчитываться о своей работе не перед меньшинством, а перед своими избирателями».

Политолог, историк, **председатель правления Института украинской политики Кость Бондаренко** поддерживает предыдущего эксперта в том, что блокирование трибуны является бесполезным средством, поскольку есть два аспекта.

«Первый, – объяснил Кость Петрович, – вопрос сенсорной кнопки, который поднимает оппозиция, не является определяющим для большинства граждан Украины, и граждане просто не понимают, для чего блокируется трибуна. Второй момент – это то, что у оппозиции, прежде всего у УДАРа, нет ясного видения того, как они будут разблокировать трибуну. А если они не добьются, то что, они будут бесечно блокировать вплоть до того, что будет распущен парламент? А если они поймут бесперспективность, то как тогда они будут разблокировать? Фактически они уйдут с поражением».

«Плюс ко всему, – добавил политолог, – сейчас очень актуально, что в преддверии саммита Украина-ЕС для того, чтобы мы получили безвизовый режим с ЕС и прочие подвижки в евроинтеграции, необходимо принять целый ряд законодательных актов – как минимум, четыре закона, которые уже готовы, и их просто необходимо проголосовать. Плюс необходимо проголосовать совместную декларацию оппозиции и власти относительно евроинтеграции. То есть это те документы, которые действительно ждут избиратели. Что для оппозиции важнее – сенсорная кнопка или Европа? Поэтому я думаю, что оппозиция вступила в борьбу, не совсем просчитав свои шансы и возможности».

Социологические исследования показывают, утверждает Бондаренко, что у оппозиции существенно проседают рейтинги: «Если бы сейчас проходили выборы, то она бы набрала значительно меньшее количество голосов, чем ранее».

Что касается того, как должна вести себя оппозиция между выборами, то Кость Бондаренко считает, что она должна накапливать положительный потенциал, эффективность. Но эффективность не обязательно должна демонстрироваться на противопоставлении власти, резюмировал политолог, но иногда и в сотрудничестве с властью.

Народный депутат Украины от фракции Партии регионов Вадим Колесниченко приветствует действия оппозиции, потому что «для решения вопросов они бесполезны, а для понижения рейтинга и статусности парламентского меньшинства это вносит колоссальную позитивную ноту».

«Каждый день бессмысленного блокирования (что, по сути, есть нарушением регламента), – прокомментировал работу оппозиционных фракций в парламенте Вадим Васильевич, – когда они блокируют самостоятельно рассмотрение вопросов, которые они вносят, кроме гомерического хохота уже ничего не вызывает. И чем дольше они там будут стоять, тем больше будет всем понятно, что в стране нет оппозиции, а в стране есть группа меньшинства (не буду говорить, что сексуального), которая даже не понимает, что им дальше делать. Ну, зашли, сделали ремонт, а что дальше делать? Надо себя красиво показать – а для этого надо выйти на возвышенное место. Вон петух утром забирается на забор и на жердочке качается и кукарекает, а потом он не удерживается, спускается в курятник и занимается тем, чем положено заниматься. Депутату положено заниматься законотворческой работой, а эти господа и господинчики сами себя уже переплюнули. Конечно, мы не будем им помогать слезать с этой жердочки или с этого шеста. Пусть сидят там, чтобы дурь каждого была видна народу Украины».

Что же касается самого смысла существования оппозиции, то он в корне отличается от того, чем занимаются украинские оппозиционеры, высказал свое мнение регионал: «Это предложение альтернативных законопроектов и убеждение общества в том, что их предложения, их перспектива, их изменения являются наиболее выгодными для страны. Если вы проанализируете, чем последние три года занималось это меньшинство, то увидите, что ничего нового они не предлагали».

После присоединения к оппозиции УДАРа и «Свободы», добавил народный избранник, оппозиция маргинализовалась: «Сегодня это серпентарий единомышленников, которые жуют и клюют друг друга. А цель одна – показать, что я самый агрессивный, самый правозащитный, самый большой переживатель за судьбу народа, самый великий патриот их всех патриотичных патриотов. Чем бы дитя ни тешилось, лишь бы мебель не портило».

<http://www.from-ua.com/politics/67504d0b5867f.html>

Блоги

Арсен Аваков: «Свидетельствую...»

pravda.com.ua

Как-то осенью 2010 года мы с Юлией Тимошенко прошли в Харькове по улице Сумской.

Машины сигналили, пассажиры выпадали из проезжавших маршруток... и все улыбались.

НО! С тех пор много воды утекло. Прошло меньше трех лет...

Вокруг нас было много людей и, судя по всему, каждый, подчеркиваю, каждый сможет теперь сказать:

- Да, лично не знаком, но точно видел, как проходили Тимошенко и Аваков и что-то замыслили...

А что конкретно – подскажет, подкузьмит прокурор и обстоятельства. И всегда найдется судебная Царевна Киреяна, чтоб задохнуться от восторга от такого свидетельства... И светит мне тогда пожизненное заключение, а Юлии второе...

Потому, решил – уж сознаюсь – пересмотрев видео того дня еще раз – чтоб не попутать кто во что одет был – обсуждали весь день 1000 и один вопрос. И свидетель я, наверно, ни чем не хуже Марьянкова... Разве что в СБ не стучал, в авторитетах донецких не состоял, да аромата духов не упомянул... а так вполне – и факт зафиксирован на видео и фантазия работает... А что не упомяну – харьковчане подскажут – их, повторюсь, вокруг были сотни.

Думаете, теперь вызовут?

На всякий случай свидетелей прошу отмечаться в топике ниже. Дело-то, судя по всему доходное...

Видео, правда, посмотрите, чтоб не спутать шинель с Шанелью, Балаклею с Балаклавой, Юлю с Юрой, а людей в стране с идиотами...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/511d386b9d1a0/>

Олександр Бригинець: «Змієві вали навколо Києва освоюють як цілину»

корреспондент.net

Пам'ятку культурної спадщини національного значення - «Змієві вали Київщини», що знаходиться за 10 кілометрів від столиці: між селами Круглик та Іванковичі, огородили парканом та освоюють як цілину.

Змієві вали – це грандіозна система земляних укріплень зведених ще до часів Київської Русі, що залишилися наочним прикладом могутності та кмітливості наших пращурів. Враховуючи історичну унікальність та всеукраїнську масштабність, ці укріплення заслуговують на повагу та вимагають захисту держави. На жаль, на сьогодні не всі Змієві вали занесені до Державного реєстру нерухомих пам'яток України.

Але навіть ті вали, які мають відповідний статус та захист не шануються. Підтвердженням тому є свідчення активістів, за словами яких, табличка, яка повідомляла, що вали між селами Круглик та Іванковичі є національним надбанням і охороняються державою

«успішно здана в металобрухт, їхню територію огородили парканом, за яким саджають дерева, будують «зручності» та звальюють сміття. На зауваження про те, що пошкодження пам'ятки карається законом, ніхто не реагує».

В нашій країні, на жаль, нікого не карають навіть за знищення пам'яток, не те що за нанесення їм шкоди. Планую цю ситуацію змінити і вже роблю все від мене залежне, щоб домогтися дієвості кримінального покарання за ст. 298 КК за умисне нищення, руйнування чи псування пам'яток історії або культури.

Влада повинна прийняти рішення щодо захисту всього комплексу Змієвих валів (а особливо Змієвих валів Київщини), які за історичною цінністю та значимістю співвідносні з Великою Китайською стіною.

Змієві вали поблизу столиці разом з Трипільям можуть стати потужною туристичною принадою Київщини, до якої, за розумного підходу популяризації, потягнуться туристи з усього світу, як до Великої Китайської стіни, яку китайці бережуть як зіницю ока.

Звернувся до голови обласної державної адміністрації Київської області А. Присяжнюка з проханням провести інвентаризацію Змієвих валів Київщини та вжити відповідних заходів щодо проведення перевірки їхнього стану в межах Київської області, та особливо сіл Круглик й Іванковичі. А також до міністра культури України Л. Новохатька з проханням розробити концепцію збереження «Змієвих валів» України як єдиного комплексу і сприяти його популяризації як унікального туристичного об'єкту.

Запевняю, що яв межах своїх повноважень як голова підкомітету з питань охорони та популяризації культурної спадщини сприятиму на законодавчому рівні реалізації ініціатив, які допоможуть охороні та популяризації Змієвих валів України.

http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/14k/a98740?utm_source=pravda.com.ua&utm_medium=inf_pravda.com.ua&utm_campaign=blog_pravda.com.ua_to_korrespondent.net

Телебачення і радіомовлення

Опозиціонери продовжують блокувати парламент, а лідери політсил щодня ходять на аудієнцію до Голови Верховної Ради

Перший діловий, Новини

Дар'я ДІЄГУЦ, ведуча: 10 днів за зачиненими дверима. Опозиціонери продовжують блокувати парламент, а лідери політсил щодня ходять на аудієнцію до Голови Верховної Ради. Однак віз і нині там: меншість хоче особистого голосування, більшість – працювати.

Кореспондент: 7 аудієнцій за зачиненими дверима та жодного результату. Це найдовші переговори з опозицією за останні кілька років. Голова парламенту, засмучений від безперспективних перемовин з лідерами парламентських фракцій, терміново зібрав журналістів, аби повідомити: силою блокаду знімати не будуть, а в те, що вдасться розблокувати сесійну залу до 19 лютого, не вірить.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Депутати, які ще не перебороли в собі мітінговщіц. Вони прийшли з мітингу, вони ще не адаптувалися, що це вищий законодавчий орган, що це парламент, тут не може так бути: от я сказав – і так буде".

Кореспондент: Почати роботу парламенту без бою можливо, - кажуть політологи. Та наводять низку сценаріїв розвитку подій. Негативний – лишити опозицію у сесійній залі, а роботу більшості розпочати в іншій, як це було 21 січня 2000 року, коли 239 депутатів зібралися в Українському домі і проголосували за зміну регламенту та відставку спікера Верховної Ради Олександра Ткаченка і його першого заступника Адама Мартинюка. Та позитивний варіант для опозиції – спікеріві доведеться поступитися і дати розпорядження увімкнути систему "Рада-3".

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО "Батьківщина": "Єдиний правильний вихід з цієї ситуації знаходиться в руках персонально голови Верховної Ради України. Це підписання

законного розпорядження щодо введення в експлуатацію системи "Рада-3" з сенсорною кнопкою".

Кореспондент: Утім, жоден зі сценаріїв не підтримують на Банковій, тому працювати під сопілку опозиції не погоджується. Устами голови Верховної Ради доносять до меншості, котра днює і ночує у сесійній залі: виконувати їхні вимоги не будуть.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Треба, значить, закритись у кабінеті голови Верховної Ради, я чай дам, каву дам, і треба сидіти добу – значить, добу сидіти, але треба домовитися".

Кореспондент: Депутати кулуарно обговорюють розпуск парламенту. Зокрема, опозиціонери ширять чутки про те, що Раду вдасться перезапустити, якщо втримати 30-денну блокаду. Однак, юристи та регіонали в один голос запевняють: причин для цього немає.

Володимир ОЛІЙНИК, фракція Партії регіонів: "Президент має право розпустити парламент, якщо під час сесії не збирається більше 30 днів. Так сесії немає".

Кореспондент: Вже завтра зранку лідерам фракцій призначена чергова зустріч, яка має стати вирішальною для нового сесійного тижня.

Парламент у блокаді, а Голова працює

Дар'я ДІЄГУЦ, ведуча: Парламент у блокаді, а голова працює. Він щодня зустрічається з лідерами фракцій, аби умовити їх почати роботу. На півтора тижні розмов жодних змін і поступок від сторін немає. Одні вимагають від спікера порушити законодавство та одноосібно ухвалити рішення про запуск системи Рада-3. Другі пропонують силою зняти блокаду. Володимир Рибак проти та продовжує мовляти нардепів виконати свій конституційних обов'язок. Мовляв, спливає час, а країні необхідні нові законодавчі рішення.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Ніяких силових методів, ніяких потасовок я не підтримував і ніколи підтримувати не буду. Я хочу, щоб політичні сили, які прийшли в парламент, домовилися між собою. А я гарантую, що трибуна кожному буде надана».

Володимир Рибак збирається просити керівників фракцій відкрити другу сесію сьомого скликання

ТРК Ера Підсумки

Олена КИРИК, ведуча: Голова Верховної Ради Володимир Рибак збирається у п'ятницю просити керівників фракцій відкрити другу сесію сьомого скликання. Він повідомив, що завтра вранці у нього в кабінеті пройде відповідна нарада. Рибак також звернув увагу на те, що не підтримує пропозиції окремих депутатів, які ініціюють проведення сесії поза межами парламенту. Також спікер заперечив можливість дострокового розпуску Верховної Ради.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Є постанова Конституційного суду України. Всі депутати повинні сидіти на своїх місцях і голосувати. Це закон. Не може бути так, що хтось голосує, працює, а хтось контролює і карточки забирають один в одного".

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Сидіти і домовлятися - я не бачу другого шляху вирішення цього питання. Треба, значить, закритися в кабінеті голови Верховної Ради, я чай дам, каву дам, і треба сидіти сутки, добу - значить добу сидіти, але треба домовитися".

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції ВО "Батьківщина": "Ми наполягали і наполягаємо - включіть кнопку. І тоді голова Верховної Ради України, можливо, стане історичною особистістю. Ми йому тут при житті пам'ятник поставим за те, що він взяв на себе політичну відповідальність".

Єдиний спосіб розблокувати роботу Верховної Ради – це мирні переговори

УТ-1, Підсумки дня

Юлія ГАЛУШКА, ведуча: Ані розпуску, ані бійок у Парламенті не буде. Єдиний вихід розблокувати роботу – це мирні переговори. У цьому переконаний голова Верховної Ради. Аби дійти згоди щодо персонального голосування, Володимир Рибак готовий віддати депутатам свій кабінет для цілодобових перемовин. Опозиція продовжує блокувати Раду і вимагає, щоб спікер своїм розпорядженням дозволив сенсорну кнопку. Інакше парламент і далі буде в облозі. Натомість більшість пропонує розблокувати сесійну залу та поставити це питання на розгляд усіх депутатів. Як далі працювати і взагалі чи працюватиме Рада з наступного тижня, лідери фракцій спробують ще раз домовитися завтра.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Я не бачу другого шляху вирішення цього питання. Треба значить закритись у кабінеті голови Верховної Ради. Я чай дам, каву дам. І треба сидіти сутки – добу, значить, добу сидіти. Але треба домовитися.

Рибак закликає депутатів домовитись про розблокування ВРУ

5 канал, Час новин

Ігор ТАТАРЧУК, ведучий: Розблокувати парламент і розпочати роботу 19 лютого закликає депутатів голова Верховної Ради Володимир Рибак. Спікер виключає варіант силового розблокування і просить опозицію домовитися. Для переговорів завтра він скликає голів усіх парламентських фракцій і пропонує не розходитися, аж поки домовленості не будуть укладені. Підписувати ж розпорядження про введення системи "Рада-3" голова Верховної Ради не буде. За словами Володимира Рибак, за це рішення мають проголосувати депутати. В опозиції заявили, що до компромісів у цьому питанні не вдаватимуться.

Володимир Рибак збирається просити керівників фракцій відкрити другу сесію сьомого скликання

ТРК Ера, Підсумки

Олена КИРИК, ведуча: Голова Верховної Ради Володимир Рибак збирається у п'ятницю просити керівників фракцій відкрити другу сесію сьомого скликання. Він повідомив, що завтра вранці у нього в кабінеті пройде відповідна нарада. Рибак також звернув увагу на те, що не підтримує пропозиції окремих депутатів, які ініціюють проведення сесії поза межами парламенту. Також спікер заперечив можливість дострокового розпуску Верховної Ради.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Є постанова Конституційного суду України. Всі депутати повинні сидіти на своїх місцях і голосувати. Це закон. Не може бути так, що хтось голосує, працює, а хтось контролює і карточки забирають один в одного".

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Сидіти і домовлятися - я не бачу другого шляху вирішення цього питання. Треба, значить, закритися в кабінеті голови Верховної Ради, я чай дам, каву дам, і треба сидіти сутки, добу - значить добу сидіти, але треба домовитися".

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції ВО "Батьківщина": "Ми наполягали і наполягаємо - включіть кнопку. І тоді голова Верховної Ради України, можливо, стане історичною особистістю. Ми йому тут при житті пам'ятник поставим за те, що він взяв на себе політичну відповідальність".

Конституційний Суд розгляне питання про позбавлення депутатських мандатів Олександра Домбровського та Павла Балого

Ігор ТАТАРЧУК, ведучий: Конституційний суд розгляне питання про позбавлення депутатських мандатів Олександра Домбровського та Павла Балого. Голова Верховної Ради Володимир Рибак каже: щоб Феміда визначила відповідність ухвали Вищого адмінсуду основному закону - слід зібрати необхідну кількість підписів народних обранців.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Я запросив до себе народного депутата Павла Балого. Я сказав йому, що я не збираюся забирати в нього посвідчення чи

ставити якийсь заслон - не пускати в Верховну Раду. Він повинен працювати, а Конституційний суд хай розгляне це питання".

Рыбак надеется, что Президент не распустит Раду

Интер, Подробности

Анастасия ДАУГУЛЕ, ведущая: Верховную Раду не распустят. До 19 февраля оппозиция разблокирует парламент и он возобновит свою работу - на это, во всяком случае, надеется спикер. Чтобы руководителям фракций удалось найти общий язык по всем спорным вопросам - Владимир Рыбак даже готов запереть их на сутки в своем кабинете. В оппозиции же настаивают: чтобы разблокировать Верховную Раду, достаточно одного-единственного решения Рыбака - его распоряжения о личном голосовании каждого депутата.

Арсений ЯЦЕНЮК, председатель фракции "Батьківщина": "Єдиний правильний вихід з цієї ситуації знаходиться в руках персонально голови Верховної Ради України. Це підписання законного розпорядження щодо введення в експлуатації системи "Рада-3" з сенсорною кнопкою".

Владимир РЫБАК, Председатель ВР: "Я цього не можу зробити. Тому що закон приймається Верховною Радою України. Яке рішення прийме Верховна Рада, так і буде внесено в регламент Верховної Ради України".

Анастасия ДАУГУЛЕ, ведущая: Напомню, после окончания депутатских каникул парламент не работал еще ни одного дня. Оппозиция блокирует его работу уже вторую неделю - требуя ввести персональное голосование депутатов.

Спікерське чаювання

Тві, Сьогодні

Олексій ЛІХМАН, ведучий: Спікерське чаювання. Володимир Рыбак пропонує опозиції чай і каву в кабінеті, аби домовитися. І силовий варіант розблокування Верховної Ради, та проведення сесії в іншому приміщенні виключає. Спікер просить опозицію домовитися та розпочати нарешті роботу 19 лютого. Для перемовин завтра він скликає голів усіх парламентських фракцій, і пропонує не розходитися, поки домовленості не будуть досягнуті. Підписувати ж розпорядження про введення системи «Рада-3», Голова Верховної Ради не буде. За словами Володимира Рыбака, за це рішення мають проголосувати депутати. В опозиції вже заявили, до компромісів у цьому питанні не вдаватимуться. Що ж до позбавлення мандатів двох нардепів: Олександра Домбровського та Павла Балого – то після Вищого Адміністративного суду, їхньою депутатською долею тепер буде займатися ще й Конституційний суд. Голова Верховної Ради, Володимир Рыбак каже, що Феміда визначила відповідність ухвали Вищого адмінсуду Основному закону – слід забрати потрібну кількість підписів народних обранців.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: «Сидіти домовлятися. Я не бачу другого шляху вирішення цього питання. Треба значить закритися у кабінетів Голови Верховної Ради. Я чай дам. Каву дам. І треба сидіти сутки, добу – значить добу сидіти. Але треба домовитися».

Арсений ЯЦЕНЮК, голова фракції ВО «Батьківщина»: «Включить кнопку. І тоді Голова Верховної Ради України можливо стане історичною особистістю. Ми йому тут при житті пам'ятник поставимо за те, що він взяв на себе політичну відповідальність».

Завтра спикер Верховной Рады вновь собирает лидеров фракций

ТРК Украина, События

Елена КОТ, ведущая: Завтра спикер Верховной Рады вновь собирает лидеров фракций. Хочет договорится о снятии блокады парламента. Ведь следующая неделя пленарная.

Оппозиция согласна на компромисс только в случае решения кнопочного вопроса. И не исключает вариант силового разблокирования сессионного зала. Потому объединяется.

Виталий КЛИЧКО, лидер фракции Удар: «Я разговаривал как с Арсением Яценюком, так с Олегом Тягнибоком, и оба лидера своих политических сил выразили готовность присоединиться к блокированию и дежурству в парламенте».

Владимир РЫБАК, глава ВР Украины: «Сидіти домовлятися. Я не бачу другого шляху вирішення цього питання. Треба значить закритися в кабінеті Голови Верховної Ради, я чай дам, каву дам, і треба сидіти сутки, добу – значить добу».

У ЦВК вирішили не позбавляти мандатів депутатів за рішенням суду

Радіо Ера-FM, Новини

Центральна виборча комісія не має наміру виконувати постанову Вищого адміністративного суду про позбавлення мандатів депутатів Верховної Ради Павла Балого і Олександра Домбровського (обидва - позафракційні). Таку заяву зробив голова ЦВК Володимир Шаповал під час зустрічі з Головою Представництва Європейського Союзу в Україні Яном Томбінським і дипломатами Посольства США в Україні.

Шаповал зазначив, що ЦВК не має наміру ігнорувати статтю 81 Конституції, де визначено перелік підстав дострокового припинення повноважень депутата Ради.

"Перелік таких підстав у Конституції закритий, а сама Конституція не передбачає можливості їх доповнення за будь-яким судовим рішенням", - сказав глава ЦВК.

Нагадаємо, що 8 лютого Віктор Балого заявив про позбавлення Вищим адмінсудом мандатів депутатів парламенту його брата Павла, а також Домбровського.

Позивачем у справі про позбавлення мандатів виступив колишній депутат Ради Юрій Кармазін. Голова парламенту Володимир Рибак ініціює звернення депутатів Ради до Конституційного суду для розгляду конституційності такого рішення Вищого адміністративного суду.